

Η Δερματολογία

στον Τύπο
του περασμένου αιώνα

Η ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ

Η ΨΩΡΙΑΣΙΣ

Είτον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, κατά την διάρκεια ενός δουραδισμού, μία νέα έτρεχε σαν τρέλλη να κρυφθώ στο υπόγειο, όταν μία δούδα έβγαλε στο σπίτι. Η νέα έβγαλε μία άγνωστη κραυγή, πιστεύοντας ότι ο πατέρας της είχε βρή τραγικό θάνατο κάτω από τα έρπια.

Όταν τελείωσε ο συναγερμός, ο πατέρας της, που η θεία πρόνοια τον είχε προφυλάξει, βγήκε αβώς και άβλαβής από το γειτονικό σπίτι. Η νέα άρχισε τότε να κλαίει από χαρά και χρειάστηκε πολλή ώρα για να συνέλθει από την συγκίνηση της. Το άλλο πρωί όμως, όταν σηκώθηκε άνακαλύψε ότι τα χέρια της είχαν γερσίσει από κόκκινες κι' άσπρες φουσκάλες. Κι' ο γιατρός άπεισθη ότι έπρόκειτο περί ψωρίασης.

Ύστερ από τον πόλεμο η νέα παντρεύτηκε, απέκτησε δύο παιδιά, είναι εύτυχισμένη. Τουλάχιστον θα ήταν απόλυτα εύτυχισμένη, αν δεν την βασάνιζε ακόμα η παράξενη άρρώστια, που παρουσιάστηκε την επομένη του μεγαλύτερου φόδου που γνώρισε στη ζωή της.

Η ψωρίασις παρουσιάζεται υπό διάφορες β-ψεις. Στη συνήθεστερη μορφή της είναι μία άρρώστια του δέρματος. Το δέρμα κοκκινίζει, πρη-

Τά λευκά λέπια που εμφάνίζονται και εξαφανίζονται μυστηριωδώς

Πολλές θεωρίες υπάρχουν σχετικά με την φύση της ψωρίασης. Άλλοτε πίστευαν πως ώφείλετο σ' ένα παράσιτο. Έφ' όσον όμως άπειδείχθη ότι ούτε η άρρώστια δεν είναι μεταδοτική, η θεωρία του παράσιτου έγκατελείφθη.

Είναι δυνατόν να υπάρχει κάποια προδιάθεση, άρτιούνη σε άσθετικές παθήσεις. Πραγματικά η ψωρίασις προβάλλει πολλές φορές γενεατικές περιπτώσεις. Και ενώ δεν είναι κληρονομική, χτυπά ώρισμένες οικογένειες, πράγμα που σπείζει την άποψη της προδιάθεσης.

Η ψωρίασις μπορεί να άφείλεται σε μία άλλοινη έπληση στο γεγονός ότι ένας άρρωστος δεν άνιγεται την τάδε ή την θεία ούσια. Ο δερματολόγος πύπει τότε σ' ένα βαιόλο έρωτήσεων και έρωτών, για να προσδιορίση την άλλοινη. Αν του πούν ότι η ψωρίασις έφφανίζεται κατά τις διακοπές στην έξοχή, για να επανυρωσιθί με την έπιστροφή του άρρωστου στο σπίτι, τότε μπορεί εύκολα ν' άνακαλύψη τή ίλη της. Ο άρρωστος άπειδίδει την δ-λίωση του στην άνάπαυσι και στον καθαρόν άέρα. Στην πραγματικότητα δεν συμβύνει τίποτε τέτιο. Η ψωρίασις άφφρα τον άέρα και τον ήλιο, μπορεί όμως να τρέφεται με εκάτιο που βόσκει στο σπίτι του θύματος της. Μία κυρία που κατοικούσε πάνω από ένα κατάστημα γενοκοικών άππλήγη από την ψωρίασι, που την βασάνιζε επί χρόνια, μόλις έλλαξε σπίτι.

Άφφω δεν κατέστη δυνατόν να βρεθούν β-σεις ουσιολογικές, που θα βοηθούσαν στην έήγησι αυτού του παράξενου φαινομένου, οι έπιστήμονες άναέφτησαν την έήγησι, του στον ψυχικό κόσμο του άρρωστου. Πραγματικά, η ψωρίασις δεν γνωρίζει ούτε ηλικία, ούτε φύλον, ούτε έποχή. Αυτοί όμως που έχουν προσβληθί απ' αυτή την άρρώστια, φαίνεται να έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό: είναι τίποι συναισθηματικοί ή καθ' υπερβολήν νευρικοί.

Ένας μεγάλος φόδος, όπως στην περίπτωση της νέας που άναφέραμε, μπορεί να προκαλέση μία ψωρίασι. Το ίδιο αποτέλεσμα μπορεί να έχη μία μεγάλη λύπη ή μία θεία συγκίνησης.

Ένας γιατρός που παρακολουθούσε έναν άνδρα ο οποίος είχε προσβληθί από ψωρίασι, του ζήτησε να του προσδιορίση ακριβώς την ήμερα της έμφανίσωης της άρρώστιας του. Αυτό ήταν εύκολο για τον άρρωστο, γιατί η ήμερα της έμφανίσωης της ψωρίασης συνέπιπτε με την άναγώρησι της γυναίκας του, η οποία τον έγκατέλειπε για έναν άλλον. Στην πραγματικότητα όμως δεν έπρόκειτο για σύμπτωση: Το σοκ είχε προκαλέσει τή δερματική πάθηση.

Άφφω έτοι έχουν τα πράγματα, είναι φανερών ότι δεν υπάρχει είδικό φάρμακο κατά της ψωρίασης. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι κάθε προσπάθεια ή κάθε θεραπεία είναι άνώφελη.

Πρώτα-πρώτα ο άρρωστος πρέπει να άπλιθί με ύπομονή. Αυτό είναι το σπουδαιότερο, έφ' όσον είναι μάλλον δέβαιο ότι η ψωρίασις έχει σχέση με την ψυχική και την νευρική κατάσταση του άρρωστου. Άλλά και πέρα απ' αυτό υπάρχουν θεραπευτικοί μέθοδοι που άπέδωσαν λαμπρά άποτελέσματα, ίσως γιατί αυτοί που τις έήηρωσαν είχαν την τύχη να χτυπήσουν από την πρώτη στιγμή εκεί που έπρεπε.

Η αυτόαιματοθεραπεία είναι σηνήως η θεραπευτική μέθοδος από την όποιαν άρχίζουν οι γιατροί. Συνίσταται στην άφφεισι άλίγου αίματος από μία φλέβα του άσθενούς και την επανεισαγωγή στο σώμα του ένδομυϊκά. Σε πολλές περιπτώσεις τέτιες θεραπείες, η ψωρίασις έξαφανίσθηκε μετά την τρίτη μετάγγυσι.

Οι υπεριώδεις ακτίνες δίνουν επίσης καλά άποτελέσματα, ενώ κατά κανόνα η ραδιοθεραπεία άποφύγεται. Οι γιατροί, τέλος, χρησιμοποιούν φάρμακα με δάσιν το άρσενικό, υπό μορφήν ένδοφλεβίων ένεύσεων.

Όποιοι κι' έιν είναι η θεραπεία που θα έφαρμωθί, ο γιατρός της ψωρίασης ύποχρεώνεται να κάνει γρή ψυχολόγος και πολλές φορές ψυχίατρο. Όταν άνακαλύψη ότι η άρρώστια προήλθε από μία ψυχική άναταραχή του άσθενούς του, τότε έχει κάνει το άποφασιατικό βήμα στη θεραπεία του, η οποία έξαρτάται περισσότερο από τον ίδιον από τή θέλησι και την ύπομονή που θα έπιδείξη.

Αν όμως ο άρρωστος δεν έχη ίσχυρή θέλησι, τότε τή περιβάλλον του μπορεί να τον βοηθήση, έπιβάλλοντάς του μία ήσυχη ζωή, άππληγμένη από συγκινήσεις που θα ύποβαθμούσαν μία ύποτροπή. Ζωή ίσοροπημένη, καλή τροφή και ήσυχος ύπνος είναι τά καλύτερα όπλα έναντιον της ψωρίασης.

Αυτό το φρικτό θέαμα παρουσιάζει τή χέρι που έχει προσβληθί από ψωρίασι. Τά «λέπια» εξαφανίζονται και νέφτουν όταν δάσθενής τή έύση, άφήνοντάς στη θέσι τους εαυτοκόκκινες κηλίδες.

σκεται και γερίζει απ' αυτά τά λευκά λέπια που ξεραίνονται με τον καιρό.

Έν αντίθεσι προς όδες τις άλλες δερματικές άρρώστιας, η ψωρίασις δεν προέγει πόνο και πολλές φορές ούτε φαγούρα. Οι ζημιές που προκαλι είναι αισθητικής φύσεως. Αυτό φυσικά δεν σημαίνει πως είναι άσημάντη. Αντιβίτως, πόνοι άνθρώποι δε χάνουν τή ήθική τους απ' αυτήν την παράξενη και άγνωστη άκμα άρρώστια, που μπορεί να κρατήσει μήνες και χρόνια, χωρίς καμιά ένδειξη ύποχωρήσεως.

Κάτι που δεν τή συνονταίμε σε καμιά σχεδόν δερματική άσθένεια, είναι ότι η ψωρίασις σέβεται πάντοτε τή πρόσωπο του θύματος της. Κατά προτίμησιν χτυπά τις άρθρώσεις και κυρίως τους άγκώνες και τή γόνατα. Έμφανίζεται επίσης στα τριχωτά μέρη του σώματος και πρό πάντας πίσω από τή αυτία ή στην κορυφή του άνίνας. Άλλά κι' όταν προσβάλλη όλόκληρο τή σώμα δεν πύπει ν' άφήνη άναπαφο τή πρόσωπο.

Άλλοτε ήταν πολύ συχνή τή φαινόμενα άρρώστια που όλόκληρο τή σώμα τους είχε καλυθί από τά άποκρυσταλικά λέπια. Ίήμερα οι δερματολόγοι έχουν διαπιστώσει ότι οι μεγάλες ψωρίασεις γίνονται άλο και πιο σπάνιας. Η άρρώστια τείνει να ύποπισθί. Είναι κι' αυτό ένα από τά εύχαιότατα σημεία που παρουσιάζει τή πρόβληση της ψωρίασης, τή όποιαν έξοκολογεί να παραμένη άλυτη.

Άσφα τοι και γιατροί είναι άνίκανοι ν' άντιεπιτύχουν αυτό τή κακό που εμφανίζεται, κανείς δε έδρει πως και γιατί άθίσταται και στις ένταχτικότερες θεραπείες και ύστερα, ένα άσφα προνό, έξαφανίζεται με τον ίδιο μυστηριώδη τρόπο που κάνει και την εμφάνισί του.